

ג'צב אכוך מינך וינסא אלא אלדי צניעית לו ואבעת ואכדך מן תם אליש אעדס איצא תנינכון יום ואחיד: 46. ותאמר - וקאלית רבקה אלא יצחק כריהית פי חיותי מן קדאם בנאת חת אנכאן אכיד יעקוב אמרה מן בנאת חת כי הדולי מן בנאת אלארץ אליש לי חיא:

כח

1. ויקרא - ונדא יצחק אלא יעקוב וברך אלו ווצהו וקאל לו לם תאכוד אמרה מן בנאת כנען: 2. קום מצי לפדן ארם בית בתואל אבו אמך וכוד לך [אמרה] מן תם מן בנאת לבן אבו אימך: 3. זאל - וטייק אלכאפי יברך אלך וינמך ויכתרך ותכון לגוק אלאומם: 4. ויתן - ויעטי לך אלא ברכית אברהים לך ולנסלך מעך ליוורתך אלא ארץ מסכנך אלדי עטא אלרב לאברהים: 5. וישלח - ובעת יצחק אלא יעקוב ומיצי לפדן ארם אלא לבן איבין בתואל אלארמי אבו רבקה אם יעקוב ועשו: 6. וירא - ונצר עשו אין ברך יצחק אלא יעקוב ובעת אלו לפדן ארם ליאכוד לו מן תם אמרה פי תבורכו אלו ווצא עליה קאיילא לם תאכוד אמרה מן בנאת כנען: 7. וישמע - וסימיע יעקוב מן אבו ומן אימו ומיצי לפדן ארם: 8. וירא - ונצר עשו אין רציית בנאת כנען פי חצרות יצחק אבו: 9. וילך - ומיצי עשו אלא ישמעאל ואכד אלא מחלת בינית ישמעאל איבין אברהים איכית נביות עלא נסונוו אלו לל אמרה:

10. ויצא - וכרג יעקוב מן ביר סאביע ומיצי לחרן: ויצא
11. ויפגע - וצדף פיל מכאן ובת תם אין גאבית אלשמס ואכד מן חגאר אלמכאן וגעל תחת ראסו וטגע פי דאליך אלמכאן: 12. ויחלם - וחילים והוודא סולם מנתיציב לל ארץ וראסו ואציל לנאתו אלסמא והוודא מלאייכת אלרב טאלעין ונזלין פי: 13. והנה - והוודא אללה מינתיציב עליה וקאל אנא אללה אלה אברהים אבוך ואילאה יצחק

יעקוב וכאן פקט כרוג כרג יעקוב מן ענד קידם יצחק אבו ועשו אבו איגא מן צידו: 31. ויעש - ועיניע איצא הוא טביך וגאב לאבו וקאל לאבו יקום אבי ויאכול מן צד בנו פי סבאב תברכני נפסך: 32. ויאמר - וקאל לו יצחק אבו מינו אינתה וקאל אנא בנך ביכרך עשו: 33. ויחדד - ונגעז יצחק געזיה עצימיה חיתא גדא וקאל מינו הלאן הוא אלצתאד ציד וגאב לי ואכלת מן אלגמיע קבל מא תיגי וברכתו איצא מברך יכון: 34. כשמע - כיסמוע עשו אלא כלאם אבו וצרך צרכה עצימיה ומירה חיתא גדא וקאל לאבו ברכני איצא אנא אבי: 35. ויאמר - וקאל איגא אכוך פיל חיליה ואכד ברכתך: 36. ויאמר - וקאל תחקיק סמא סמו יעקוב וגשני הדא מרתין אלא בכוריתו אכד והוודא הלאן אכד ברכתי וקאל הוולא מנעת לי ברכיה: 37. ויען - וגווב יצחק וקאל לעשו הוודא סיד געלתו לך ואלא גמיע אכוותו עטית לו לל עביד ומגל ועסיר סנדתו ואילך הלאן איש אצנע בני: 38. ויאמר - וקאל עשו אלא אבו אנכאן ברכיה וחדיה היא לך אבי בריכני איצא אנא אבי ורפע עשו צוטו וביכי: 39. ויען - וגווב יצחק אבו וקאל אליה הוודא מן כיר אלארץ יכון מגלסך ומן טל אלסמא מן פוק: 40. ועל - ועלא ציפך תעיש ואלא אכוך תכרום ויכון כאלדי תחכום ותפך נירו מן עלא ענקך: 41. וישסם - ועדא עשו אלא יעקוב עלא אלברכיה אלדי ברכו אבו וקאל עשו פי באלו יקרבו איאם חיזין אבי ואקתול אלא יעקוב אכי: 42. ויגד - ותכבר לרבקה אלא כלאם עשו בנה ליכביר ובעתית ונאדית ליעקוב בנה אלזגיר וקאל-ת- אליה הוודא עשו אכוך לאטי לך ליקתלך: 43. ועתה - והלאן בני סמע פי צוטי וקום הרוב לך אלא לבן אכי לחרן: 44. וישבת - ותגלוס מעו שהר זמאן חיתא אלדי תירגע חמיית אכוך: 45. עד - חיתא רגוע

36. ויעקבני - ב: ואתחזיאל - ורימה. אצלת - מנעת. ב: פצלת - הותרת. בעקבות ת"א (שבקת). רש"י: לשון הפרשה. וכן ראבי"ע: עובת לי אצלך. 40. חרבך - ב: סיפך, כנדרש. תריד - תשלוט, תמשול. ב: ויכון כאלדי יעדו בינינו מן כלם אלשריעא - והיה כאשר יעברו בניו על דברי התורה, כת"א (וידי כד יעברון בנוהי על פתגמי אוריתא). 42. מתנחם - אורב, בעקבות ת"א (כסין). ב: תרגם כמי שמקבל נחמה: סיתסלי, בעקבות רש"י: מתנחם הוא על הברכות בהרינתך, וכן תרגם גם אברהם בן הרמב"ם: מתנחם שרחה כמא בין אבי אבא דל, מתעז אי אנה יעזי נפסוה ויסליהא בקתלך -

מתנחם פירושו כמו שניאר אבי אבא ז"ל, מתנחם כלומר שהוא מנחם את נפשו בהרינתך (עמ' פב). 44. ימים - חודש ימים. ב: איאם קליל - ימים מעטים, בעקבות ת"א (יומין ועירין), ורש"י: אחדים - מועטים. 46. אשכל - אאכד. ב: אתכל - אשכל.

כח

6. הארמי - ב: אלארמלי, ראה לעיל כה 18. 8. רעות - ב: רדייאת, כנדרש.